

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 marca 2005 r.

**w sprawie ustawy o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych
w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 4 marca 2005 r. ustawy o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w tytule ustawy wyrazy "osób zatrudnionych" zastępuje się wyrazami "za pracę pracowników";
- 2) w tytule ustawy skreśla się wyraz "samodzielnych";
- 3) skreśla się art. 1;
- 4) w art. 2 skreśla się wyrazy ", prowadzonych w formie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej";
- 5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

"Art. 3. 1. W przypadku zajęcia, o którym mowa w art. 890 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, wierzytelności z rachunku bankowego zakładu, wynikający z tego zajęcia zakaz wypłat z tego rachunku nie dotyczy bieżących wypłat na wynagrodzenia za pracę wraz z podatkami i ustawowymi ciężarami oraz na renty o charakterze alimentacyjnym zasądzone tytułem odszkodowania - do wysokości przeciętnego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym

Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", zgodnie z art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355).

2. Bank dokonuje wypłat, o których mowa w ust. 1, na podstawie odpisu listy płac lub innego wiarygodnego dowodu, a w przypadku rent o charakterze alimentacyjnym zasądzonych tytułem odszkodowania - na podstawie tytułu wykonawczego stwierdzającego obowiązek dłużnika do płacenia renty.
3. Bank dokonuje wypłat na renty, o których mowa w ust. 1, do rąk uprawnionego.";

- 6) w art. 4 wyrazy "Do środków pieniężnych, o których" zastępuje się wyrazami "W przypadku, o którym".

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Uzasadnienie

Senat uznał celowość przyjęcia szczególnej regulacji, jaką jest ustawa o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej. Analizując uregulowania tej ustawy, Senat miał świadomość stawianych jej zarzutów – dotyczących zgodności z Konstytucją, z systemem prawnym oraz natury legislacyjnej. Mają na uwadze wszystkie argumenty przemawiające przeciw oraz na rzecz przyjęcia ustawy, Senat uznał, że za jej przyjęciem przeważają istotne względy społeczne. Uwzględniając ich powagę i przyznając pierwszeństwo nad wszelkimi innymi, nie można jednak pominąć wagi uregulowań ustawy dotyczących funkcjonowania ustawy w systemie prawnym i dlatego Senat uznał za zasadne i niezbędne wniesienie poprawek. Ich przyjęcie bowiem powoduje możliwości faktycznego działania uregulowań ustawy i osiągnięcia zamierzonego przez nią skutku w postaci ograniczenia egzekucji.

Poprawki uściślają przyjęte przez Sejm przepisy pod kątem zgodności z systemem prawnym oraz poprawności legislacyjnej. Ponieważ ustawa ustanawia pozakodeksową regulację, ściśle związaną z materią Kodeksu postępowania cywilnego (rozszerza de facto katalog sum, świadczeń i wierzytelności nie podlegających egzekucji, określony w art. 831 § 1 K.p.c. oraz wyłącza stosowanie art. 890 § 2 K.p.c.) należało dokonać wyraźnego odesłania do K.p.c. Tym bardziej jest to zasadne, że Zasady techniki prawodawczej wymagają, aby ustanawianie wyjątków w przepisach, odpowiadało uznanym regułom postępowania legislacyjnego. Dlatego chcąc osiągnąć skutek prawny w postaci wyłączeń spod egzekucji, należało usunąć wątpliwość wynikającą z art. 3 ust. 1 ustawy, polegającą na niejasności co do adresata normy (poprawka nr 5) i jej charakteru w stosunku do komorników.

Szczególna ochrona, ustanawiana w ustawie, dla zakładów opieki zdrowotnej została ustanowiona, zdaniem Senatu, w zakresie znacznie dalej idącym niż przewiduje to system prawa powszechnie obowiązującego. Nie negując, wyżej wskazanej, celowości uczynienia odstępstw w systemie prawnym, podyktowanych względami społecznymi, Senat uznał, że odstępstwa nie powinny iść aż tak daleko, ażeby chronić wypłaty wynagrodzeń o innym charakterze niż pracownicze (poprawka nr 1, 3, 5) oraz różnicować wysokość wypłat wynagrodzeń w stosunku do rent o charakterze alimentacyjnym (poprawka nr 5). Również zakres ustawy obejmujący samodzielne zakłady opieki zdrowotnej, dokonuje zróżnicowania wśród samych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, działających nie tylko jako samodzielne zakłady. Takie określenie zakresu podmiotowego ustawy pomija niektóre publiczne zakłady opieki zdrowotnej, jak jednostki badawczo - rozwojowe, co stanowi niespójność w koncepcji ochrony prawnej ustanawianej w/w ustawą (poprawka nr 2, 3 i 4).